

SORUN VARSA ÇÖZÜM VAR!

Ben Çözerim

ALİ
IRMAK

CESUR BAŞKAN

7.
Kitap

**Genel
Yayın
Yönetmeni**

---● Burak DEMİR

Editör

---● Zarife ÜSPOLAT YAZICI

Yazar

---● Ali IRMAK

Dizgi & Grafik

---● İLKOKULLUYUM YAYINLARI

Adres

---● İLKOKULLUYUM YAYINLARI
İvedikköy Mah. 1491 SK. No: 1 F
Yenimahalle / ANKARA
Tel: (0312) 342 42 11
● www.ilkokulluyumyayinlari.com
● e-mail: iletisim@ilkokulluyum.com

Baskı

---● Güngörler Matbaacılık Ltd. Şti.
Saray Mahallesi 658. Cadde No.: 11
Kahramankazan / Ankara
Tel: (0312) 394 28 82
Matbaa Sertifika No: 49889

ISBN-978-625-90019-9-9

© İlkokulluyum Yayınları

Bu kitabın her türlü hakkı İlkokulluyum Yayınlarına aittir. Yayınevinin izni olmadan, eğitim ve tanıtım amaçları kısmi alıntılar hariç olmak üzere hiçbir şekilde kitabın tümü veya bir kısmı yayımlanamaz ve çoğaltılamaz.

SINIF BAŞKANI ZEYNEP

Son ders saatiydi. Öğrenciler **gürültü** yapıyordu. Öğretmenleri gelince herkes sustu. Bunu fırsat bilen Zeynep parmak kaldırdı. Zeynep, sınıf başkanıydı.

"Ne oldu Zeynep?"

Zeynep ayağa kalktı. Sınıfa baktı. Gözleri doldu.

"Öğretmenim! Ben artık başkan olmak istemiyorum."

Sınıftaki gürültü aniden kesildi. Zeynep, başkanlığı bırakıyordu.

"Neden Zeynep? Bir şey mi oldu?"

**"Sınıftaki arkadaşlarım beni dinlemiyor.
Onları susturmak için çok çabalıyorum.
Yine de susmuyorlar."**

Zeynep yerine oturdu. Öğretmenleri, öğrencilere baktı. Öğrenciler de merakla öğretmenlerine baktılar. Öğretmenleri, Zeynep'in isteğini kabul etti. Onu biraz dinlendirmek istedi.

**"Çocuklar! Yeni sınıf başkanı seçmemiz
gerek. Aday olmak isteyen var mı?"**

İlk başta kimse parmak kaldırmadı. Zeynep'in yorulduğunu görenler aynı şeyleri yaşamak istemiyorlardı.

Aradan biraz zaman geçti. **Arka sırada oturan biri parmak kaldırdı.**

Parmak kaldıran Cemil'di.

Cemil, okula başkan seçiminden sonra gelmişti. Sınıfın **en iri yapılı** çocuğuydu. Herkes ondan çekiniyordu. Cemil'e pek yaklaşmak istemezlerdi. Arkadaşlarını her fırsatta korkutmayı başarmıştı. Şimdi de önüne güzel bir fırsat çıkmıştı. Sınıf başkanı olabilirdi. Herkes onu mecburen dinlerdi.

Öğretmenleri şaşırdı. Derste parmak kaldırmayan Cemil, başkanlık için parmak kaldırmıştı.

Öğretmenleri, "**Çocuklar! Başka aday olmak isteyen var mı?**" diye sordu.

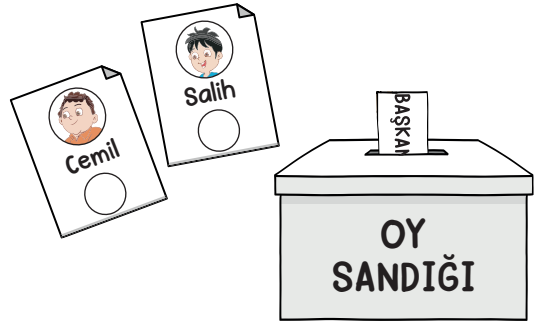

Gözler Salih'i aradı. **Cemil'in karşısına çıkabilecek tek aday Salih'ti.** O da iki gündür okula gelmiyordu. Yaptığı son maçta sakatlanmıştı. Ne zaman geleceği de belli değildi. Öğretmenleri, Cemil'den başka parmak kaldıran olmayınca;

"Şimdi son dersteyiz. Biraz sonra eve gideceksiniz. Yarına kadar düşünün. Aday çıkmazsa başkan Cemil'dir." dedi.

Bu sınıfın son şansıydı. Yoksa sınıfın durumu iyi değildi. Çünkü kimse Cemil'in başkan olmasını istemiyordu.

CEMİL'İN ZAFERİ

Cemil çok sevinçliydi. O, artık bir **başkandı**. Kendini öyle görüyordu. Başkanlığa kesin gözüyle bakıyordu. Karşısına rakip çıkmamıştı.

Kim çıkabilirdi ki?

Son ders zili çalınca herkes koşarak sınıftan çıktı. Cemil sınıfta yalnız kaldı. Boş sınıfa baktı.

"Yaşasın, başkan oldum!" diye bağırdı.

Başkan olma fikri, Cemil'in çok hoşuna gitmişti. Boş sınıfta sevinç çığlıkları attı.

Okuldan nasıl çıktığını, o kadar yolu sevinçten nasıl koştuğunu hatırlamıyordu. Aklında hep neler yapacağı vardı.

Ertesi sabah sınıfın kapısında arkadaşlarının gelmesini bekledi.

Arkadaşları tam yanından geçerlerken Cemil onları durdurdu.

“Arkadaşlar! Sessizce yerinize oturun.”

Arkadaşları şaşırdılar. Hemen susup yerlerine oturdular.

Öğretmenleri o gün okula gelmedi. Galiba hastaydı. Bu, en çok Cemil’in işine yaradı. Tüm gün kimse onu uyarmayacak, o da rahatça başkanlık yapacaktı.

Sınıfta çıt yoktu.

Bir şeyler mi olacaktı? Onu biraz sonra göreceklerdi.

“Arkadaşlar! Ben sınıf başkanım. Kimsenin konuşmasını istemiyorum. Tuvalet izni istemeyin. Kimse tuvalete dahi gidemez.”

Bu da neydi şimdi? Öğretmenleri

böyle davranmıyordu. Cemil çok sertti. Kimseye izin vermiyordu.

Öğrenciler teneffüsün gelmesini dört gözle beklediler. Sonunda zil çaldı. Cemil kapıda durdu. Arkadaşlarını sırayla dışarı çıkardı.

“Teneffüsten sonra sınıfa koşarak girmenizi istemiyorum. Anlaşıldı mı? Ha, bir de sakın geç kalmayın!”

Öğrenciler, Cemil’i duyacak durumda değildi. Bir an önce bahçeye çıkmak istiyorlardı. En rahat edecekleri yer bahçeydi. Ama teneffüs kısa sürdü. Zil hemen çaldı.

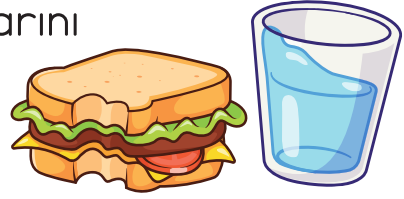

Öğrenciler geç kalmak istemiyordu. Tam zamanında gelip **Cemil'in kontrolünde** teker teker sınıfa girdiler. Yerlerine oturdular. Cemil'in yapacaklarını beklemeye başladılar.

"Çocuklar! Şimdi beslenme saati. Beslenmelerinizi açın bakalım."

Herkes beslenme çantalarını açtı. Sıranın üzerine koydu. Yemek yemeye başladılar.

Cemil de sınıfı dolaşıyordu. Herkesin beslenmesinden birer parça alıyordu.

"Güzel olmuş. Yarın biraz fazla getir."

"Bu olmamış, bir daha istemem."

Cemil hem karnını doyuruyor hem de yiyecekler hakkında yorum yapıyordu.

